

man kende og forstaa den Lov, der skal ændres. Hvis det ærede Medlem vil gøre sig den Ujælighed at gennemlæse selve Loven omhyggeligt og sammenligne den med Lovforslaget og Bemærkningerne dertil, vil han fuldt ud kunne forstaa, at der ingen Modsætning er mellem Lovforslaget og Bemærkningerne.

Til det ærede Medlem Hr. Povlsen skal jeg sige, at saaledes som Lovforslaget var formuleret, var Spørgsmaalet om de løbende Forsørgelser holdt aabent, men enhver, der læser Bemærkningerne og den Skrivelse, Ministeriet har sendt til Udvalget, kan ikke et eneste Øjeblik være i Tvivl om Ministeriets Hensigt med Lovforslaget. At Lovforslaget skulde udtrykke det modsatte af Hensigten, er et rent Postulat fra det ærede Medlems Side.

Den foreslaede Nedsættelse skal jeg ikke indlede en Diskussion med det ærede Medlem Hr. Borgbjerg om. Det er jo fuldkommen ligegyldigt, hvilken Nedsættelse vi foreslaar, det ærede Medlem vil modsætte sig den.

Til det ærede Medlem Hr. Povlsen skal jeg sige, at den af ham foreslaede Nedsættelse jo i væsentlig Grad forringer Lovforslagets Værd som Nedsættelsesforslag, og jeg kan ikke se, at den ærede Forslagsstillers Ytringer motiverer, at denne Nedsættelse skulde være mere berettiget end den af Ministeriet foreslaaede.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, det har faaet under Udvalgsbehandlingen.

Ordføreren (Rahbek): Jeg ønsker at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i Anledning af, at det ærede Medlem gentog sin Udtalelse fra første Behandling om, at Venstres tidligere Ordfører, afdøde Landstingsmand Dalsgaard, skulde have udtalt, at selv om Dyrtiden forsvandt, vilde disse Satser alligevel ikke være for høje. Jeg tror ikke, det ærede Medlem kan have læst Dalsgaards Udtalelser rigtigt, naar han kan faa det ud af dem. Dalsgaard udtalte — med Formandens Tilladelse skal jeg læse et Par Linier op —: „Det er jo ret væsentlige Forhøjelser, men der er dog sikkert ingen, der vil mene, at de, som Forholdene nu foreligger, er for store; og selv om det maa antages, ja, man kan vel endogsaa sige, selv om det er sikkert, at den strenge Dyrtid, som nu hersker, ikke vil vedvare — vi maa vel dog en Gang komme ind i mere normale Forhold —, finder jeg for mit Vedkommende dog ingen Anledning til at henstille, at

noget af Tillægene, der gives, skulde gøres flydende, som man har gjort det ved Lønningerne til Tjenestemændene. Jeg finder ikke tilstrækkelig Anledning dertil, dels fordi det formentlig særlig er Krigsinvaliderne, der vil faa de højeste Understøttelser gennemgaaende, og dem er der sikkert ingen, der misunder en nogenlunde rigelig Understøttelse, dels fordi Udgiften til Krigsinvalidunderstøttelserne jo — det ligger i Sagens Natur — er aarligt stærk aftagende“. Vi ser altsaa, at Dalsgaard er gaaet ud fra, at det særlig var Krigsinvaliderne, altsaa de gamle Veteraner, som skulde have de største Understøttelser. Men naar vi ser Bemærkningerne til Lovforslaget, viser det sig, at der er Tale om mange andre end Krigsinvaliderne — Krigsinvaliderne er overhovedet ikke med i den Nedsættelse, her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen, som nu mener, at en Fjerdedel Nedsættelse er for høj, vil jeg gøre opmærksom paa, at hans egen Finansminister, Brandes, ved Fremsettelsen af Lovforslaget i 1919 indrømmede, at Understøttelserne var meget høje, og at det var en stor Forøgelse af Udgifterne, her blev foreslaet, og han tilføjede: „Jeg maa meget fraraade det høje Tings Medlemmer af Humanitetsfølelse at ville forøge den Udgift, som herved vil blive paalagt Staten.“ Og han tilføjer senere: „Naturligvis vil jeg kunne modtage en Formindskelse af Beløbet, men jeg vil dog fraraade en saadan.“ Altsaa, selve det ærede Medlems Finansminister, som den Gang fremsatte Lovforslaget, var klar over, at selv paa det Tidspunkt var det meget høje Understøttelser. Naar man tager i Betragtning Forskellen mellem Konjunkturerne i 1919 og Konjunkturerne i Dag, kan det paa ingen Maade indrømmes, at en 25 pCts Nedsættelse er for stor. Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer imod det af det ærede Medlem Hr. Povlsen stillede Underændringsforslag.

Borgbjerg: Til den ærede Ordfører (Rahbek) skal jeg sige, at det er vist unødvendigt at gentage den Diskussion, vi havde ved første Behandling om Forstaaelsen af afdøde Landstingsmand Dalsgaards Udtalelser. Det ærede Medlem oplæste dem, ligesom jeg læste dem op ved første Behandling. Den naturlige Forstaaelse deraf er jeg ikke i Tvivl om, det er min; den anden er en kunstig og søgt Fortolkning, som i Virkeligheden ikke bunder i Ordene.

Den højtærede Sundhedsminister udtalte, at hvis man læste den gældende Lov